

Джжда не преставаше. Водите все прииждаха, издигнаха се високо и заляха вжрбата. Изпълни се и нейното желание.

Но, водата беше мжтна и кална. Вжрбата нищо не видя освен кал и пясък.

— Фу, каква мржсотия! — Извика тя, когато отново грейна слжнцето и огря замжрсените ѝ клони. — Колко е нечиста водата. Няма нищо по-красиво от слжнцето и земята.

И от тогаз и до ден днешен водят спор скалата и вжрбата. И ден и нощ те се препират и тихият им шепот се носи и се слива с ромона на вжлните.

Ст. Чешмеджиев

Пролет

Пролет! пролет! — и надежди
Слжнце, радост и цветя,
Пролет! пролет! — в знак одежди
Грее майката земя.

Пролет! пролет! — нежно кжрши
Славей сребжрен гласец,
Пролет! пролет! — златни ниви
Милва пролетен ветрец.

Пролет! пролет! — теменужки
Свеждат джхави челца,
Пролет! пролет! — пеперудки
Гонят палави деца.

Пролет! пролет! — нацжвтели
Вред цветя и джрвеса,
Пролет! пролет! — чучулига
Пей в лазурни небеса.

Г. Костакев